

IV. A kongresszus vendégei.

1. Bloch Arthur	11. Roxer Ella
2. Chyzer Kálmáné	12. Roxer Terike
3. Mrs. M. Colam, London	13. Schleicher Mária
4. özv. Griesbach Antalné	14. Schneeberger Márk
5. Holzer Edené	15. Schneeberger Mihály
6. Junger Sándor	16. Schneeberger Szeréna
7. Kubarics Emília	17. Schwarz Armán
8. Major Rózsa	18. Spitzer D. H.
9. Dr. Murányi Ernő.	19. Stadelmann Adolf Würzburg.
10. Pfersmann v. Eichtal, Bécs.	

Látjuk e névsorból, hogy összesen 124 egyesület, 140 képviselővel, kik 288 szavazattal bírtak, 77 tag, 5 dísz- és 19 vendég, tehát összesen 241 résztvevő volt a kongresszuson. A Drezdában tartott X. kongresszuson csak 78 egyesület 68 delegatussal, a Bernben tartott XI. kongresszuson 93 egyesület 121 delegatussal volt képviselve, nálunk pedig 124 egyesület 140 képviselő volt, így tehát azt tapasztaltuk, hogy az eddigi kongresszusok közül a miénk volt a leglátogatottabb, a legnépesebb, daczára annak, hogy Németországban nagy agtátiót fejtettek ki ellenünk és nyíltan szólították fel az egyesületeket, hogy ne menjenek Budapestre. A kik pedig jöttek, nem holmi turisták, hanem híres nevezetes férfiak, lelkesült hölgyek voltak, kik a szent ügy érdekében jöttek, hogy abban a kérdésben, mely oly sokszor a napirenden volt, de tárgyalásba soha nem bocsátkoztak, hogy ebben a kérdésben nyíltan és bátran véleményüket kimondhassák. Értjük az élvebonczolás kérdését.

Előértekezlet.

Az ezredéves kiállítás ünnepélyek csarnokában tartatott meg az előértekezlet és az ismerkedő ülés, a melyre a küldöttek és a vendégek mindannyian eljöttek. A Magyar Országos Állatvédő Egyesület nevében, a mely a kongresszust rendezi, dr. Verédy Károly elnök magyar és német nyelven mondott üdvözlét. «A szabadság országában vannak önök — ugymond — üdvözőljük önöket és reméljük, hogy az állatvédelem nemes ügyének előmozdítására fog szolgálni ez a magyar földön tartott kongresszus.» Francia nyelven Nagy Jenő választmányi tag mondotta el az üdvözlést. Angolul pedig *Hlossay Bertalan* biztosította a magyar védégszeretetről az angolokat. E beszédek a hivatalos «Jelentés»-ben szóról-szóra jelennek meg.

Ezután a kongresszus tisztikarát választották meg. *Dr. Ohlsen* római miniszteri tanácsos ajánlatára dr. Verédy Károly választatott meg egyhangulag. Diszelnököknek a helybeli bizottság ajánlatára megválasztattak: *Dr. Peabody Fülöp* (Boston), *Dr. Ohlsen Károly* (Róma), *Colam John* (London), *Pokhwalinsky Fedor* (Orel, Oroszország) és dr. *Landsteiner Károly* prépost (Bécs). Jegyzőknek megválasztották a következőket: 1. Keller A. (Svájcz), 2. Dr. R. A. Klerek báró (Hága), 3. dr. Schenk (Frankfurt), 4. Bormann Gusztáv (Berlin), 5. Bergner Rezső (Grác). Főtítkárnak pedig dr. Szalkay Gyulát.

Az alakiságok elintézése után az egyes küldöttek bemutatták egymást a kongresszusnak és azt többnyire Magyarország éltetése mellett tették.

Ez alatt érkezett dr. Darányi Ignác a földmivelésügyi miniszter ő nagyméltóságától, ki akkortájt Bécsben időzött, következő távirat: Wien VII. 18. Internationális állatvédő kongresszus Budapest-kiállítás ünnepélyek csarnokában.

Megjelenésben sajnálomra akadályozva lévén, fogadja a tisztelt kongresszus nemes és magasztos hivatásához legmelegebb szerencse kívánataimat és őszinte üdvözlétem nyilvánítását. Darányi Ignác.

A miniszter ő exczellentiájának a szives és megleghangu sürgönye a legnagyobb szenzátiót keltette a külföldi vendégek előtt, hatalmas éljenekkel fogadták s nyomban a következő válasz küldetett:

Nagyméltóságodnak meleg érdeklődését a legnagyobb lelkesedéssel fogadta a kongresszus, jóindulatáért fogadja halás köszönetünket és hódoló tiszteletünket. Verédy Károly elnök, Szalkay Gyula főtitkár.

I. Tanácskozási nap.

Budapest, 1896. július 20.

A kül- és belföldi résztvevők nagy serege gyült egybe a kiállítási ünnepségek házában, a hol a tizenketedik nemzetközi állatvédő kongresszus kezdetét vette. Ez a kongresszus, a melyre számos német, holland és angol tudós is eljött, három napig fog tartani. A nők, a kiket természetadta gyöngéd érzésük az állatvédelem harczosaivá avat, különösen nagy számmal jelentek meg s az előadók sorában is tevékeny részt vettek. Az előadások igen érdekes és az állatvédelemnek majdnem minden mozzanatára kiterjedő kérdéseket fejtegetnek.

A kongresszus kilencz órakor vette kezdetét.

Verédy Károly dr. elnök a következő beszéddel nyitotta meg: Igen tisztelt nemzetközi állatvédelmi kongresszus!

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy önöket, a kiket észak, kelet, dél- és nyugatról tisztán az ügyszeretet és lelkesedés vezérelt ide, a legszívélyesebben üdvözölhetem ugyis, mint egy társegyesületnek, ugyis mint a kongresszus előkészítő bizottságának elnöke, Legyeneküdvözölve köztünk, bajnokai az állatvédelemnek és a humanizmusnak! Nagyszabásu kérdések vannak a kongresszus napirendjére kitérve. Az önök bölcsesége, buzgalma és gyakorlati érzéke lehetővé fogja tenni e kérdések eldöntését és nem kétkedem, hogy kongresszusunk is üdvös határozataival az állatvédelem eszméjének világszerte való terjesztését sikerrel fogja előmozdítani. Az állatvédelem eszméje hazánkban ugyan nem új, mert 1845-ben, tehát 20 évvel később, mint Angliában, már is szervezkedtek hívei: de rendszeres kultiválása csak 1882-ben veszi kezdetét, a midőn Herman Ottó lánglelke teljes erejével felkarolta azt és Röck Szilárdnak, az emberbarátnak alapítványa jut neki osztályrészül.